

ΕΤΟΣ Ε'.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 233

ΝΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠΤΑ 10

Τηρή ἐτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἑστιερικὸν δραχμαῖς νέας 12, διὰ δὲ τὸ Ἑξωτερικὸν 20
· Η διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ἑδοῦ Σοφοκλέους, δημοσίᾳ τῶν διαφόρων οἰκιών τοῦ Αρείου Πάγου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ιουλίου 1883.

ΑΓΓΑΙΑ ΚΑΙ ΕΛΛΑΣ

Συγνή φανταστικοτραγική.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Πλατεῖα τῶν Στηλῶν. Οἱ ἡμίσεις τῶν θεατῶν τοῦ θεάτρου τῶν Ὁλυμπίων λεπτυμούσιν ἐκ τῆς μελαφδίσεως τῶν Πουριτῶν καὶ οἱ ἡμίσεις ἐκ τῆς εὐωδίας, ἢν ἀναδίδουσι τὰ περίχωρα τοῦ Ἀνακτορικοῦ κήπου. Ἀνωθεν τῶν λουτρῶν τοῦ Δαμασκηνοῦ πλανῶνται αἱ σκιά 1200 ποδῶν ἀπολυγάντων τὸ προπατορικὸν διάκριτον τῆς ἀθηναϊκῆς κίνησις. Τετρακόσιοι Φιλιστικοὶ ἀκροάζονται τὴν Δαλιδᾶ τοῦ κ. Ταθουλάρη. Οἱ θεαταὶ τοῦ Ἀντροῦ τῶν Νυμφῶν ἀφοῦ θέρωσαν τὰς ράβδους τῶν κτυπῶντων ἐπὶ τῶν τραπεζῶν τὰς κεφαλάς των. Τρίάκοντα πυροσθέται εἰνες ἔστοιφοι νὰ χύσωσι διὰ τῶν σωλήνων τὸ ῦδωρ τῆς δεξιμενῆς τοῦ Ποσειδῶνος ἐπὶ τοῦ φλογισμένου ἀκροστηρίου τῆς Ἀυδέας, ἐν περιπτώσει καθ' ἥν ἥθελε δεῖξει συμπτώματα ἀνθρώποφραγίας. Οἱ βόρειοι καὶ ἀκροσθέτοι τοῦ κ. Σικώνη τοῦ Λαζαρίου τὴν ἀδειαν παρὰ τοῦ κυρίου τῶν νὰ μεταδῶσι νὰ φάγωσιν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Πανεπόπτην, ἀλλ' ὃ κύριός των δὲν τοῖς τὸ ἐπιτρέπει, φοβούμενος μὴ διγλεγριθῶσιν.

Ἐκτακτος κλήσις ἐπικρατεῖ εἰς τὴν πλατεῖαν. Περιέρχονται ὑπαστυγμοί, κλητῆρες καὶ χωροφύλακες. Αἱ κραυγαὶ τῶν πωλούντων σιγαρέτα, κώνους ἀραβοσίτου, μάννας, φυστίκα, λεμονίδας, ἀποκτῶνται ἐκτάκτους τόνους παρεῖνορού καὶ ἔξπτους τὸ γενικὸν φρόνημα.

Παρὰ τινα τράπεζαν τοῦ καφενείου τῶν Στηλῶν κλήθηται δὲ ΠΕΡΙΚΑΗΣ καὶ δ. ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ καπνίζοντες ναργιλέν καὶ τρώγοντες ἄγαν ἐν κουρκέτον.

ΠΕΡ. Καταπέπτωκεν δὲ οὐσιώγητες, Μιλτιάδη;

ΜΙΑ. Οὕπω, ώς ἔστιν.

Ἐξακολουθοῦσι τρώγοντες. Ότις τῶν ναργιλέδων ἐν τῷ μεταξὺ σβύνεται.

ΠΕΡ. (πρὸς ἔνα τῶν διερχομένων ὑπηρετῶν) Ηατ, κόμισδν μοι ἔτερον ναργιλέα.

ΜΙΑ. Κάπιοι κουρκέτοιν.

ΤΗΗΡ. Ρὲ Μῆτρο, γιὰ δὲς τὶ θέλουν αὐτοὶ οἱ σκυλόφρεγκοι! Αἴφης ἀκούεται τρομακτικὸς πάταγος: ἐκρηγγύνονται ζητωκρυγαὶ καὶ χειροκροτίματα, τὸ πλήθος φωνάζει «Ζῆτω ή Πατρίς». ἀνακινοῦνται σημαῖαι, ἀγγελικάφροι ἵππεις ἐλαχνούσιν ἀπὸ ρυτῆρος πλήθος πολὺ ἔξορμοι ἐκ τοῦ ἐπιπόδρομου Δερούν κρκυράζον «Τὸν ἔριψε, τὸν ἔρριψε!»

ΜΙΑΤ. Νενικήραμεν, Περίκλεις!

ΠΕΡ. Νὴ τὸν Δέκα!

Ἐγείρονται καὶ τρέχουν δρομικοί. Οἱ υπηρέτης τρέχει κατέπιν καὶ συλλαμβάνει τὸν Ηεροκλῆ ἐν τῆς χλαμύδος.

ΤΗΗΡ. Αἱ, ἀφεντικά: τοὺς παρέδεις γιὰ τοὺς ναργιλέδες καὶ τὰ κουρκέτα.

Οἱ Περικλῆς τὸν ἀπωθεῖ καὶ φεύγει. Οἱ υπηρέτης κραυγάζει «κλέπτει, λωπούδεται!». Ορμοῦν οἱ διστυνομικοὶ κλητῆρες καὶ συλλαμβάνονται ἔνα παράλυτον ἐπαίτην ὡς λωποδύτην, τὸν δέποιον δῆγγονταν ἐφ' ἐνὸς κάρρου εἰς τὴν Αστυνομίαν.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Το σπουδαστήριον τοῦ Γλάδοτωνος ἐν Λογδίνῳ. Ο ΓΛΑΔΕΤΩΝ φορῶν κοιτώντην κάθηται παρὰ τὴν τράπεζαν καὶ ἀναγινώκει τὸ τελευταῖον σύγγραμμα τοῦ πρυτάνεως Κυριακοῦ.

Εἰσέρχεται δὲ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ αὐτοῦ μὲ ἔγγραφα διὰ γὰ τῷ ἀνακινώσῃ τὰς τελευταῖς εἰδήσεις.

ΓΡΑΜ. Εξοχώτατε, αἱ εἰδήσεις στίμερον εἶναι ἀρκετὰ σοβαραί....

ΓΛΑΔ. Λέγε νὰ τὰς ἀκούσω.

ΓΡΑΜ. Άπειθηκαν ἐκ τῆς χολέρας εἰς δλήγη τὴν Αἴγυπτον κατὰ τὴν χθεσινήν ἡμέραν 12,000! . . .

ΓΛΑΔ. All right.

ΓΡΑΜ. Έφονεύθησαν 5000 ἀνθρώποι εἰς Καζαρίτσολαν.

ΓΛΑΔ. All right.

ΓΡΑΜ. Έφονεύθη, δ Κάρευ . . .

ΓΛΑΔ. All right.

ΓΡΑΜ. Άπειδίωσεν ὁ Τοῦ-Δούκ.

ΓΛΑΔ. All right.

ΓΡΑΜ. Έξοχώτατε, εἶναι ἀλλα, μία εἰδησι; πολὺ σοβαρά, τὴν δόποιαν δὲν τολμῶ . . .

ΓΛΑΔ. Λέγε.

ΓΡΑΜ. Η γηραιά Αγγλία . . . the old England . . . ήταν!

ΓΛΑΔ. (ἀναπτηδῶν ἐκ τῆς ἔδιας του) Ποῦ; . . .

ΓΡΑΜ. Εἰς τὰς Ἀθήνας! . . . Ο ἄγγλος παλαιστής καὶ ὑπέρος τῆς Ἀνάστης Βούργερ ἐνικήθη ὑπό τούς "Ελλήνος.

ΓΛΑΔ. Goddam! (σχίζει τὸ βιβλίον τοῦ Κυριακοῦ). Νὰ διαταχθῇ διμέσιος; δ στόλος τῆς Ἀνάστης νὰ καταπλεύσῃ εἰς Πατρικά διά νὰ ζητήσῃ έκανοποίησιν . . .

Ἐισέρχεται εἰς ὑπηρέτης καὶ προσκλίνει ἐνώπιον τοῦ Γλάδ. στωνος.

ΥΠΗΡ. Έξοχώτατε, δ ἔλλην γλύπτης κ. Βιτάλης ζητεῖ νὰ λάβῃ τὴν τιμὴν νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τῆς Ἐξοχότης σας.

ΓΛΑΔ. Ας υπάγη στὸν διάδολον! . . . Greek! . . . "Οχι, δχ! (καθ' ἐσυτὸν) Ήτά μὲ θέλη Ιωάς διὰ τὸν ἀνδράντα ποῦ θέλουν νὰ μοῦ στήσουν εἰς τὰς Ἀθήνας . . . (πρὸς τὸν ὑπηρέτην). Ας δρίσῃ μέσα.

ΒΙΤΑΛΗΣ (περιουσιαζόμενος) Έξοχώτατε! . . .

ΓΛΑΔ. Όριστε, δρίστε! . . . Επιθυμεῖτε νὰ μὲ παρατηρήσετε διὰ νὰ δοηγηθῆτε ἔπειτα ὡς πρὸς τὴν στάσιν τοῦ ἀνδρικοῦ μου;

ΒΙΤ. Μάλιστα.

ΓΛΑΔ. Τότε παρακαλῶ νὰ κατασκευάσητε τὸν ἀνδρικόντα μου νὰ ἔχῃ τὴν ἔξις στάσιν.

Στρέφεται καὶ τῷ γυριζει τὰ ὀπίσθια.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Δωμάτιον τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ. Ο πρωθυπουργὸς τρέιστες χειρας περιχαρής καὶ περιέρχεται τὸ δωμάτιον.

ΤΡΙΚ. "Εν ἓτος μετὰ τὸ Καραλῆ Δερδέν· καὶ ταῦτοχρόνιος μὲ τὴν ἐσπερίδα, τὴν δοκοῖαν ἔδωκαν ἐν Μαδρίτῃ πρὸς τιμὴν τοῦ Σκουλούδη! . . . τὸ τυχηρὰ σύμπτωσις! Τὸν ἔρριψε διὰ μιᾶς, εἰς τὴν πρώτην συμπλοκήν! . . . Ποτὲ δ ἔλληνοιδες δὲν ἀνυφώθη τόσον, δσον ἐπὶ τῆς κυθερήσεως μου.

Θὰ πάρω μαθήματα ἀπὸ αὐτὸν τὸν νέον διὰ τὴν κοινοβουλευτικὴν πάλην . . .

ΚΛΗΤΗΡ (εἰσερχόμενος). Κύριε πρωθυπουργὲ, δ βουλευτὴς τῆς Πάλης . . .

ΤΡΙΚ. Τῆς πάλης; . . . διὰ ἐθνικέσσως!

Ο διπλότετρος ἐπομέζεται νὰ ἔξελθῃ.

ΤΡΙΚ. (χαλογιζόμενος). Στάσου! . . . βουλευτὴς εἶπες; . . .

ΚΛΗΤ. Μάλιστα, τῆς Πάλης τῆς Κεφαλληνίας . . .

ΤΡΙΚ. "Α! . . . &! τότε διὰ μίν εἶθις ἔχει ἐνόμισον τοῦ ἐπρόκειτο πορτ τῆς πάλης τοῦ "Ιπποδρομίου.

Ο Κλητῆρος ἀπέρχεται.

ΤΡΙΚ. (Ἐξακολουθῶν τὸν μονόλογόν του). "Ἐν τούτοις πρέπει νὰ δώσω διαταγὴν ν' ἀπονεμηθῇ τὸ παράσημον εἰς τὸν Δερσέν αὐτὸς ἡτο διάρρομή τῆς ἀνυψώσεως τοῦ ἔλληνοιδού διάρυτος.

Εἰσέρχεται εἰς ὑπάλληλος τοῦ "Ιπποδρομίου τῶν ἔξωτερων.

ΤΡΙΚ. Τί τρέχει;

ΥΠΑΛ. Κύριε ὑπουργέ, αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἥλθεν διάδημας διὰ διγγλικῆς στόλος καταπλέει εἰς Πειραιά! . . .

ΤΡΙΚ. (γενέμενος σοδαρός). Τῷ δητῇ . . . μοῦ ἐτηλεγράφησε καὶ δ Βρετανίας . . .

ΥΠΑΛ! Λατέψιν τί διατάσσετε;

ΤΡΙΚ. (μετὰ ώραν σκέψην) Νά τελη δ στόλος ὑπὸ κάθησαν.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

"Ἐντὸς τοῦ ιπποδρομίου Δερσέν μετὰ τὴν παράστασιν. Ο ἄγγλος παλαιστής ΒΟΥΡΓΕΡ ἀτενίζει θλιβερῶς τὸν συνάδελφόν του Ρεγκόλ. διετος μετὰ φλοσοφικοῦ φλέγματος ροκανίζει δύο θεατρικὰ προγράμματα ἐν ἔλλειψει διχύρων. Εἰσέρχεται διά ΔΕΡΣΕΝ διαευθυντὴς τοῦ "Ιπποδρομίου φαιδρός.

ΔΕΡ. Φλε μου! . . . "Ελαβα τὸν σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος" ἀλλ' ἐλαγκήνδε σωτίρ μου εἰσαὶ σὺ καὶ εἰς σὲ ἀνήκει.

ΒΟΥΡ. Ναὶ ἀλλὰ τὸ δεῖπνον; . . .

ΔΕΡ. Καὶ συλλογίζεσαι τὸ δεῖπνον ἐνῷ διάλλησμοῦ! . . .

ΒΟΥΡ. Ναὶ, ἀλλὰ εἶναι δυσ δημέρας δποῦ . . .

ΔΕΡ. Καλλίτερα θὰ ἴσχε μάλλον ἀδύνατος καὶ οἱ ἀντίκλοι σου θὰ σὲ ρίπτουν εὐκολώτερα!

ΒΟΥΡ. (μετὰ μαχράν καὶ μελαγχολικήν σωπήν) "Εστω δές μου καὶ τὸν σταυρόν.

ΔΕΡ. Εὐχαριστώς. Ίδού.

Προσπαθεῖ νὰ τῷ πρεσβυτέρῳ τὸν σταυρὸν ἐπὶ τοῦ στήθους.

ΒΟΥΡ. (στρέφεται τὰ γόνατα) "Οχι, δχ! κρέμασέ μου τὸν εἰς τὴν ράχιν μὲ αὐτὴν τὸν ἐκέρδησα.

(Καταπίπτει τὸ παραπέτασμα).

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ.

Ζῆλος ὑπουργοῦ

ΕΒΔΟΜΑΣ

Πολὺς λόγος γίνεται τὰς ἡμέρας αὐτὸς ἐν τῷ τόπῳ περὶ θητείας καὶ στρατοῦ ἐν γένει. Ἡμεῖς χωρὶς ν' ἀνημοχθῶμεν εἰς τὴν συζῆτησιν φρονοῦμεν διτὸς τὸ καλλίτερον περὶ στρατοῦ μέτρον θὲς ἥτο ἂν, ὅπως ἀναπληροῖ δι' ἀλλεπαλλήλων προσβασιμῶν τὰς χρησεούσας θέσεις ἀνωματικῶν ὁ γενναῖτατος ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, ἐλάχιστα τὸ αὐτὸ μέτρον καὶ διὰ τὰς χρησεούσας θέσεις τῶν ὅπλιτῶν.

Ἐπειθυμοῦμεν πολὺν γὰρ μάθωμεν εἰς ποτὸν σημείον τῆς ἀτμοσφαίρας ἐφηρμόσθησαν τὰ διατυμπανῶμενα ὡς ληρθέντα μέτρα περὶ τῆς δημοσίας ὑγείας. Τὸ φυτό, τὸ ὄποιον κρατεῖ σήμερον ἐν τῇ τρίτῃ σελē: τοῦ Ἀσμοδαίου δ. κ. Λορδᾶδος, τὸ εὐρίσκων διμοίριον μὲ τὸ σάρωθρον, ὅπερ πέρυσι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἐκράτει ἐ συνήδελφος του κ. Παπαμιχαλόπουλος.

Αἱ τοσάκις ὑποδειχθεῖσαι, αἱ φοβεραὶ ἔσται μολυσμάτων, ἢ ὑπόνοιος τῆς Βάθειας, οἱ παρὰ τὸ νεκροταφεῖον λάκκοι, τὰ οὐρητήρια συμπληροῦμενα ἡδη ὑπὸ τῶν γραμματοκιβωτίων, εὑρίσκονται ἀκόμη εἰς τὸ πρὸ τοῦ πτυχαρίου καθεστώς.

Ἐπειταὶ ἡ ἀπραΐτητος ἐπιθεώρησις τῶν βόθρων τῶν οἰκιῶν ὑποθέτομεν διτὸς θηποφασισθῆ ὅταν ἀκούσωμεν διτὸς ἡ χολέρη ἐνέσκηψεν εἰς Δῆλον. Καὶ ἐν τούτοις εἴνε καθ' ἡμές ἵσως τὸ σπουδαίότατον λύπτέον μέτρον διότι οἱ βόθροι αὐτοὶ συγκοινωνοῦν ὡς ἀπεδείχθη πολλαχοῦ μὲ τοὺς διετούς, δηλητηριάζουν τὸν ἀέρα καὶ τὸ αἷμά μας, διαχέουν τὴν δυσωδίαν καὶ τὴν σφίν καὶ εἰς αὐτὰ τὰ δωρκάτια μας δουν ἐλπίζομεν διτὸς θετοφύγωμεν τὴν βρύμαν τῶν δρόμων, παρέγουν κώνωπας, σκύπας καὶ δλας τὰς ἄλλας πληγὰς τοῦ Φαραὼ, ὃν ἡ ἀντίληψις δὲν δικτερῷ μόνον τὰ παχέα στρώματα τῆς μύτης τοῦ κ. ὑπουργοῦ.

Ἐπίσης σωστικῶτατον ὑπὲρ τῆς δημοσίας ὑγείας μέτρον θεωροῦμεν τὴν ἀπολύμανσιν τῆς διὰ τῶν στηθέντων γραμματοκιβωτίων δικενδιούμενης ἀλληλογραφίας ἐπιμελέστερον καὶ αὐτῆς τῆς ἐξ Αἰγύπτου προερχομένης.

Μὰ τὰς αἰθιοπικὰς φαινομηρίδας τῆς σινιορίνας Σάβιο, ἢ προχθεισνὴ περάστασις τῆς Ἀτδας εἰς τὰ Ὀλύμπια τοῦ κατὰ τὸ ὄρατον. Ἀπ' ἀρχῆς κατεδείχθησαν αἱ αὐταρχικαὶ τάσεις τῆς κυρίας Σάβιο, ήτις βεβαίως πρέπει νὰ ἔγει πολὺ φιλόδοξος γυναικα, ἀγωνιζομένης μετὰ τοῦ κόρματός της νάκαταπνήῃ τὴν κατ' αὐτῆς ἀντιπολίτευσιν. Καὶ ὑπεσκέλισε σχεδὸν τὸν εὐεργετόμενον κ. Δὲ Σάνκτην, κυριαρχοῦσα αὐτῇ τῆς σκηνῆς, δεχομένη βροχὴν ἀνθοδεσμῶν, ἀποστέλλουσα φιλήματα πρὸς τὸ κοινόν της, ἀδικόπιως ὑποκλινομένη καὶ σύρουσα ἀπὸ τῆς χειρὸς ὡς παιδίον καὶ τὸν ταλαίπωρον Δὲ Σάνκτην διὰ νὰ χωρετήσουν· καὶ ὑλακαὶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ὀρυγμοὶ ἔξωθεν τῶν ὑπηρετῶν τοῦ

καφενείου καὶ ἐπευφημίαι τῶν ἀκροστῶν συνεπλήρουν τὴν δλῆγη εἰκόνα.

Ἐν τοσούτῳ μ' ὅλου τὸν θύρων, τὸν ὅποιον ἔκαμεν, τὸ συρρεύσαν κοινὸν δὲν ἥτο ὅτον ἐδικαιοῦτο τις νὰ ὑποθέσῃ καὶ ὥφειλε νὰ συρρεύσῃ ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τῆς εὐεργετικῆς τοῦ μένου ἴσως μετὰ τοῦ Δεξιώδεος ἀληθίνον καλλιτέχνου καὶ διαπρεπούς ἔξαιρέσεως μεταξὺ τῆς συμμορίας τοῦ κ. Λαμπρούνα.

Μεταύριον δικαὶος διαν θὲς ἔχη τὴν ιδεικήν της καμμία ἀπὸ τὰς σινιορίνας, τὸ φιλόμουσον κοινὸν θὰ σπεύσῃ ἀθρόον ἐπως ἀποδεῖη ἀπαξὲ ἐπὶ τοῦ μεταξὺ καλλιτεχνικῆς διαιπλάσεως λόρυγγος καὶ τορευτῆς ἐπεξεργασίας κνημῶν ἢ δευτέρα βρύνει μᾶλλον εἰς τὴν πλάστιγγα τῶν καλαισθητικῶν του κρίσεων. Παράδειγμα, ἀν καὶ δὲν εἴνε ἀνάγκη, ἢ Ἀδέ, ὁ ὑπέρτης contralto ἐνθουσιασμός, αἱ ἀπὸ τοῦ Ἀντρου ὀρυγαί, κλπ. ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

Οἱ Λεπλετές, ἐπῆραν θύρρος. Μετὰ τὸν Χορὸν ἀγά, οὐτινος ἢ ἐπιτυχία ἡδύνατο νάποδοσθη καὶ εἰς τὸ πρωτότυπον τοῦ πράγματος, ἀπεκάλυψαν διὰ μιᾶς τῆς κανονοστοιχίας των καὶ παρουσίασαν τὰς μεταφράσεις των ἢ καλλιλον τὰς ἐξ αρμενίσεις τῶν δρφεμπαχιδῶν καὶ τοῦ Λεκάκη. Εκεὶ τὸ κοινὸν τοὺς ἐπερίμενε. Καὶ ἐδόθη ἡ Giroflée-Girofla, καταδεῖξασα διτὸς οἱ αὐτοδιδακτοι αὐτοὶ καὶ ἀπολιτιστοι ἡδύναντο εὐπρεπῶς νὰ ὑποστῶσι τὴν σύγκρισιν καὶ πρὸς γάλλους ἀκόμη ἀντιπάλους των. Οἱ Μπενλάν πάλιν ἐκαμεθύματα. Οἱ δὲ χορὸς τῶν πειρατῶν ἐξέζει ιδιαιτέρως μνήμης. Τόσον φυσικοὶ ήσαν, ώστε εἰς τάξιλακάς, αἵτινες ἀποτελοῦν τὸ refrain τοῦ τραγουδούσων των, οἱ ἐν τῷ θεάτρῳ σκύλοι ἐξαπατηθέντες ήρχισαν καὶ ἐκεῖνοι νὰ γαυγίζουν καὶ μὲ πολλὰ βίσανα τοὺς ήσύχουσαν.

Ἐκ τῶν ἐλληνικῶν ὁ «Ἀπόλλων» ἀφῆκε τὰ κῶλα ἐν τῇ ἐργμῷ . . . τῶν θρανίων τοῦ. Μόνον ὁ Ἀλεξιάδης ἀποτολμᾷ ἀκόμη νὰ βρυχᾶται ἀπὸ τῆς σκηνῆς του κατὰ Τρίτην καὶ Πρωτοκευήν. Ο κ. Ἀργιατάκης ἐξηγανίσθη, ἀφοῦ πρότερον ὡς στεφάνωμα τῆς θεατρικῆς του περιόδου καὶ ἀποχαρτισμὲν πρὸς τὸ κοινόν ἐδωκε τὴν Κυριακὴν πρόσημα τοῦ δράματος τοῦ θρανίου τῆς δραματικῆς κ. Φαραντάτου.

Τὰ ἀπομεινάρια τοῦ θίάσου συλλεγέντα ὑπὸ τοῦ κ. Τασσόγλου πειρῶνται: γιποφύγωσ: τὴν σκηνήραν τύχην των καὶ ἀγεφάνησαν πάλιν ἐπὶ τῶν τοίχων διὰ προγράμματος, καθ' ὃ θέλοντες γὰρ κολακεύσωσι τὰς τάξεις περὶ τῆς σκηνῆς τοῦ κοινοῦ, θὲς περαστήσωσι τὸ πολύπλοκον, καταπληκτικόν, φρικῶδες, ἀμα δὲ καὶ ίστορικὸν δράμα: «Ἡ δολοφονία τοῦ Φουζλτες.